

תיק בוררות 6-18/19
 בפני כב' הבורר
 עו"ד [REDACTED]

במוסד לבוררות וגישור של
ההתאחדות לכדורגל בישראל

[REDACTED]
התובע:

- נ ג ד -

[REDACTED]
הנתבעת:

פסק בוררות

1. עניינו של תיק זה הינו בתביעה שהגיש התובע, שחקן כדורגל מקצועני (להלן: "השחקן"), נגד הנתבעת, קבוצת כדורגל אשר בעונת המשחקים הרלבנטית לתביעה זו שיחקה בליגה הלאומית (להלן: "הקבוצה").
2. בכתב תביעתו העלה השחקן את עיקרי טענותיו, כלהלן:
 - 2.1. ביום 20.7.17 נחתם הסכם בין השחקן לבין הקבוצה, במסגרתו סוכמה והוסדרה העסקת השחקן בקבוצה בעונת המשחקים 2017/18 (להלן: "ההסכם").
 - 2.2. מעבר לשכר החודשי אותו התחייבה הקבוצה לשלם לשחקן, בסך 25,530 ש"ח ברוטו, התחייבה היא בהסכם (בסעיפים שהוספו בו בכתב יד) גם לשלם לידי מענקים שונים במקרה של הצלחת הקבוצה במפעל גביע הטוטו.

- 2.3 המענקים שסוכמו בעניין זה (להלן: "המענקים") היו:
- 1.3.1 מענק עלייה לחצי גמר גביע הטוטו – בסך 18,870 ₪ ברוטו.
- 1.3.2 מענק עלייה לגמר גביע הטוטו – בסך 28,300 ₪ ברוטו.
- 1.3.3 מענק זכייה בגביע הטוטו – בסך 56,600 ₪ ברוטו.
- 2.4 הקבוצה השתתפה במפעל גביע הטוטו ואף זכתה בגביע. חרף זאת, הקבוצה לא שילמה לשחקן את המענקים שהתחייבה לשלם לו בגין כך.
- 2.5 נוסף לכך, הקבוצה ניכתה משכר השחקן תשלומים לקופות הפנסיה והתגמולים, בסך כולל של 20,994 ₪, מבלי להעביר אותם בפועל לקופות האמורות.
- 2.6 כמו כן, עם סיום תקופת ההסכם לא זומן השחקן לשימוע, כמצוות הדין (אשר חל גם במקרה בו ההעסקה נקבעת לתקופה קצובה מראש), ושולח לדרכו ללא עריכת הליך שימוע. השחקן זכאי לפיצוי בגין כך, אותו מעמיד הוא, באופן שמרני, על שיעור שתי משכורות.
- 2.7 על פי תלושי השכר אותם הנפיקה הקבוצה, יש לחייבה בתשלום פדיון 10 ימי חופשה אשר נצברו לזכות השחקן ולא נוצלו על ידיו, בסך כולל של 11,310 ₪.
- 2.8 בקשות השחקן להיפגש עם אנשי הקבוצה בכדי לקבל את המגיע לו ממנה זכו לתגובות מזלזלות ומשפילות. פגישות שנקבעו עמו בוטלו בתירוצים שונים ומשונים, ובכלל זאת זמן קצר לפני המועד שנקבע לקיומן.
- 2.9 השחקן נאלץ לשגר מכתב התראה לקבוצה באמצעות בא כוחו, אולם הקבוצה התעלמה ממכתב זה. משלא נותרה ברירה בידי השחקן, הוגשה תביעתו.
- 2.10 לאור המתואר לעיל, כמו גם בהלנות שכר קבועות לתקופות משמעותיות בתשלום שכרו החודשי של השחקן, הפרה הקבוצה את ההסכם כלפי השחקן בהפרות יסודיות, אשר גרמו לשחקן לעוגמת נפש מרובה, לטורח, לפגיעה ברצף זכויותיו הסוציאליות ולהוצאות כספיות בגין הצורך לנהל את ההליך המשפטי נגדה. כיוון שכך, זכאי הוא לקבל מהקבוצה בשל כל אלה פיצוי בגין נזקיו הבלתי ממוניים, אותו מעמיד הוא על סך 20,000 ₪.
- 2.11 משכך, נתבעה הקבוצה לשלם לשחקן את הסכומים המפורטים להלן, והכל בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כדין:
- 2.11.1 סך כולל של 103,770 ₪ ברוטו, בגין המענקים.
- 2.11.2 סך כולל של 20,994 ₪, בגין הפרשות הסוציאליות.

- 2.11.3 סך של 51,060 ₪, פיצוי בגין אי עריכת הליך שימוע.
- 2.11.4 סך כולל של 11,310 ₪, פדיון ימי חופשה שלא נוצלו.
- 2.11.5 סך של 20,000 ₪, פיצוי בגין נזקים בלתי ממוניים.
- 2.11.6 וכן פסיקת הוצאות, על הצד הגבוה באופן שיביע את מורת הרוח מהתנהלות הקבוצה, לרבות הוצאות משפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ בגינו.

3. בכתב הגנתה העלתה הקבוצה את עיקרי טענותיה, כלהלן:

- 3.1 לאחר מו"מ שנוהל בין הצדדים, בתיווכו של מייצג השחקנים מטעם השחקן, מר [REDACTED] (להלן: "המייצג"), הגיעו הצדדים להסכמה בדבר שכרו של השחקן בקבוצה (15,000 ₪ נטו) וכן בדבר מענקי מיקום (מענק עליה ומענקי מקומות 3-4).
- 3.2 בשום אופן ובשום מעמד לא סוכם בין הצדדים על תשלום מענקים בגין הישגים במפעל גביע הטוטו, ואלה מעולם לא עמדו על הפרק במו"מ שהתקיים בין הצדדים.
- 3.3 ההסכמות שהושגו הועלו על הכתב, בזכרון דברים עליו חתם אף השחקן. לאחר מכן, ולאחר שסכומי הנטו תורגמו לברוטו, נחתם ההסכם על ידי הצדדים.
- 3.4 לאחר החתימה על ההסכם, ביקש אביו של השחקן, מר [REDACTED] (להלן: "אבי השחקן") לשנות בו הוראות מסוימות הנוגעות להפרשות הפנסיה שיופרשו עבור השחקן, באופן שייגזרו ממלוא השכר ולא מהשכר הממוצע במשק, כפי שקובע צו ההרחבה בעניין זה.
- 3.5 הקבוצה, אשר סמכה על אבי השחקן ונתנה אמונה בו, העבירה לידיה את ההסכם, לצורך עריכת השינויים הללו על ידו.
- 3.6 אבי השחקן (או מי מטעמו) מלא מחדש את עמ' 3-4 בהסכם, בכתב ידו, והוסיף בהם מענקים כספיים בשיעורים עצומים עבור הישגים בגביע הטוטו, אשר מעולם לא הוסכמו בין הצדדים.
- 3.7 הקבוצה לא העלתה על דעתה, כי סכומים אלה הוספו בהסכם, וחתמה על שני הדפים הנוספים מבלי ששמה לב לתוספות הכספיות הניכרות.
- 3.8 לאורך כל עונת המשחקים לא הייתה הקבוצה מודעת לכך, ורק לקראת תום העונה, כאשר התובע דרש את הסכומים הללו, התחוויר לה כי סכומים אלה הוספו בהסכם ללא ידיעתה.

- 3.9. לו הייתה הקבוצה מודעת לתוספות אלו, לא הייתה היא מסכימה לחתום על ההסכם, שכן מדובר בהתחייבויות להן לא הסכימה מעולם.
- 3.10. מדובר במעשה נבלה ובהטעיה מכוונת, תוך ניצול תום לבם של אנשי הקבוצה והאמון שנתנו בשחקן ובאבי השחקן.
- 3.11. אף בהיבט הכלכלי אין בסכומים מופקעים אלה שום היגיון, שכן מדובר בסכומי כסף בלתי סבירים בעליל ביחס למענקים אותם קיבלה הקבוצה מההתאחדות לכדורגל בישראל בגין הישגים אלה, ובכל מקרה לא היה היגיון להקצות אחוז כה גבוה מהם לשחקן אחד. כמו כן, סכומים אלה הינם בלתי סבירים אף ביחס לשכרו של השחקן.
- 3.12. לחלופין, גם אם זכאי השחקן לסכום כלשהו עבור מענקי גביע הטוטו (דבר המוכח מכל וכל), הרי על פי כללי פרשנות בסיסיים ועל פי כל היגיון, זכאי הוא לסכום של 56,600 ₪ בלבד, ולא לסכום המצטבר של כלל המענקים.
- 3.13. באשר להעברת כספי הניכויים לקרן הפנסיה, אכן היו לקבוצה קשיים בהעברת הכספים הללו ונוצרו עיכובים בהעברתם, אך היא הגיעה עם הקרן להסדר פרישה של החוב (והשחקן יודע על כך) ועומדת בהסדר זה באופן מלא.
- 3.14. ההסכם נעשה לעונה אחת בלבד ולמשך 10 חודשים, והיה ברור לצדדים כי הוא יגיע לסיומו בתום עונת המשחקים מבלי שכוונת הצדדים הייתה להאריכו.
- 3.15. במהלך עונת המשחקים ניכר היה, כי ההתקשרות בין הצדדים לא תימשך, בעיקר עקב אי רצונו של השחקן בכך. כבר במהלך חלון ההעברות של חודש ינואר 2018 ביקש השחקן לעזוב את הקבוצה ולעבור לשחק בקבוצת [REDACTED] (להלן: "הקבוצה האחרת"), לאחר שסיכם עם הקבוצה האחרת את תנאי העסקתו וחתם עמה על הסכם. בסופו של דבר, עסקה זו לא יצאה לפועל מאחר שטפסי הרישום הוגשו באיחור של מספר דקות מתום חלון ההעברות.
- 3.16. בעולם הספורט בכלל, ובעולם הכדורגל בפרט, נערכים ההסכמים בין קבוצות לשחקנים לתקופה קצובה בלבד ולא מתקיים בסיומה, לא בישראל ולא בשום מקום אחר בעולם, מנגנון של שימוע טרם תום התקופה הקצובה. זאת, בין היתר, בשל כך שסיומו של הסכם ואפשרות שחקן לעבור לשחק בכל קבוצה אחרת שיחפוץ הוא אינטרס ישיר ובולט של השחקן, להבדיל מכל תחום עבודה אחר.
- 3.17. המוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל בישראל אינו מוסמך לדון ולהכריע בטענות לגבי אי עריכת שימוע, שכן סעד זה מצוי בסמכות הייחודית של בית הדין לעבודה.

- 3.18. למעט מקרים בודדים, שולם שכר השחקן במועדו. בכל מקרה, עד לתום עונת המשחקים שילמה הקבוצה לשחקן את מלוא השכר שהתחייבה לו.
- 3.19. הקבוצה ניסתה להגיע להבנות עם השחקן על מנת לסיים את המחלוקות ביניהם. פגישה שנקבעה עמו נדחתה בשל מחלת חבר הנהלת הקבוצה, אשר לא יכול היה להגיע לפגישה זו עקב מחלתו. הוא הודיע לשחקן כי יקבעו פגישה אחרת עוד באותו שבוע, ולמחרת היום קיבל את מכתב הדרישה של ב"כ השחקן.
- 3.20. המוסד לבוררות וגיבור אינו מוסמך לדון ולפסוק בכל הנוגע לתשלום פדיון ימי חופשה, שכן מדובר ברכיב שמקורו בחקיקת מגן סוציאלית, אשר הסמכות הייחודית לדון בו נתונה לבית הדין לעבודה.
- 3.21. מכל מקום, השחקן ניצל את כל ימי החופשה במהלך התקופה ההסכמית ולא נותרו בידי בתום תקופה זו כל ימי חופשה לניצול.
- 3.22. לפיכך, התבקשה דחיית התביעה וחיוב השחקן לשלם לקבוצה את הוצאות הבוררות, לרבות שכ"ט עו"ד.
4. בישיבת הבוררות המקדמית ביקשתי מב"כ הצדדים לטעון בפניי בעניין סמכותי לדון בשתי עילות התביעה, אשר ביחס אליהן טענה הקבוצה כי המוסד לבוררות וגיבור של ההתאחדות לכדורגל בישראל חסר סמכות לדון בהן. הבהרתי, שטענה זו יורדת לשורשו של ההליך שבפניי – לפחות ביחס לשתי עילות התביעה הללו – ומשכך יש לדון ולהכריע בה כבר בתחילתו של ההליך. לאחר דיון שהתקיים מחוץ למסגרת הפרוטוקול, חזר בו ב"כ הקבוצה מטענותיו בדבר חוסר הסמכות וויתר עליהן, תוך שהוא נותן הסכמתו לכך, שסמכות המוסד לבוררות וגיבור ושל הבורר הפועל במסגרתו משתרעת על כל הסוגיות השנויות במחלוקת והעולות מכתבי הטענות של הצדדים.
5. מטעם השחקן הוגשו תצהירי השחקן ואבי השחקן ומטעם הקבוצה הוגש תצהיר נשיא הקבוצה, מר [REDACTED] (להלן: "נשיא הקבוצה"). המצהירים נחקרו ממושכות בחקירות נגדיות ולאחר מכן הגישו הצדדים את דברי סיכומיהם בכתב.
6. המחלוקת העיקרית שנתגלעה בין הצדדים נסובה סביב השאלה האם הסכימה הקבוצה לשלם לשחקן מענקים בגין הישגי הקבוצה במפעל גביע הטוטו, ואם כן – מהו שיעור אותם מענקים. לצד זאת, היו חילוקי דעות נוספים בין הצדדים, הכל כמפורט דלעיל והעולה מכתבי טענותיהם. מקום שהיו מחלוקות עובדתיות (כגון, סיכום עניין המענקים או קיום ימי חופשה שלא נוצלו) – לא הייתה מחלוקת בין הצדדים בדבר התוצאה המשפטית (חובת או אי חובת התשלום על ידי הקבוצה לשחקן) לאחר הכרעת הסוגיה העובדתית. מקום שהיו מחלוקות משפטיות (כגון, קיומה או אי קיומה של חובת עריכת הליך שימוע) – לא הייתה מחלוקת עובדתית (על כך שלא נערך שימוע). וגם היה נושא, שלגביו לא הייתה מחלוקת כלל בין הצדדים, לא עובדתית ולא משפטית – עניין הפרשות לקרן הפנסיה. כאן הודתה הקבוצה הן בחוב שלה והן בחבות שלה לשלמו.

יצוין בהקשר זה, כבר עתה, כי במהלך ניהול ההליכים בתיק זה פרעה הקבוצה את חובה לקרן הפנסיה, בכל הקשור לשחקן, ובכך התייתר הצורך להכריע בנושא זה במסגרת פסק הבוררות.

7. השחקן, בתביעתו את תשלום המענקים, סומך ידיו על הקבוע בהסכם. הקבוצה טענה, כי אף שחתמה על ההסכם, לא ידעה היא בעת חתימתה עליו כי נוסף בו עניין המענקים וכי נחשפה לכך רק לקראת תום עונת המשחקים, משבא אליה השחקן בדרישה לתשלומם. טענה מסוג זה (עליה חזרה הקבוצה, וביתר שאת, בתצהיר נשיא הקבוצה מטעמה), הסותרת מניה וביה התחייבות מפורשת המצויה בהסכם עליו חתמה הקבוצה עם השחקן ומעקרת אותה מכל תוכן, דורשת, מטבע הדברים, רמת שכנוע גבוהה מהרגיל בכדי שניתן יהא לקבלה. כך, למשל, בהיות ההסכם חתום בידי שני מורשי חתימה מטעם הקבוצה, היה עליה להביא לעדות ולחשוף לחקירה נגדית את שניהם בכדי לנסות ולשכנע את היושב לדין בכנות ונכונות טענה זו. הדבר לא נעשה. מטעם הקבוצה הובא, כאמור, תצהיר נשיא הקבוצה בלבד. הימנעות הקבוצה מלהביא את העד הנוסף, החיוני מטעמה לשם הוכחת טענתה – אומרת דרשני ופועלת נגדה.

8. קיימות מהמורות לא קלות נוספות בדרכו של הטוען טענה מסוג זה, והצדדים התייחסו לכך ארוכות בסיכומיהם, אולם לא מצאתי לנכון לפרטן ולדון בהן בפסק זה, מהסיבה הפשוטה, כי בחקירתנו הנגדית הודה נשיא הקבוצה בפה מלא – ובכך סתר הוא לחלוטין את גרסת הקבוצה, כפי שהובעה בכתב הגנתה וכפי שהובאה בתצהירו שלו עצמו – שהקבוצה הסכימה והתחייבה לשלם לשחקן מענק גביע הטוטו. ככלל אציין, למרבה הצער, שעדותו של נשיא הקבוצה הותירה אצלי את רושם כי הינה עדות מתחמקת, מתפתלת ומפותלת של אדם אשר האמת אינה תמיד נר לרגליו. אסתפק, בשל רצוני שלא להביא לפגיעה נוספת בכבוד העד, בדברים אלה. ברור, עם זאת, כי לא נתתי אמון בדבריו, ולא למותר הוא להזכיר כי נשיא הקבוצה היה העד היחיד מטעמה.

9. מכל מקום, במענה לשאלת ב"כ השחקן אם נציגי הקבוצה הסכימו למענק גביע טוטו השיב נשיא הקבוצה "**הסכמנו, ברור שהסכמנו**". אמירה ברורה וחד-משמעית זו באה מפי העד בסמוך לאחר שגם אמר הוא "**תראה, זה שסוכם על מענק שהוא צריך לקבל בגביע הטוטו, אני לא אמרתי אף פעם שלא מגיע, אוקי? השאלה היא כמה**". דקות ספורות קודם לכן אמר העד "**ידענו שיש מענק של גביע הטוטו, אבל לא ידענו מה הסכומים**". אם כן, שאלת "**האם סוכם**" באה על פתרונה, ולצדה קמה שאלה אחרת – "**כמה סוכם**".

10. לכאורה, גם שאלה זו לא הייתה צריכה להתעורר, שהרי סכומי המענקים כתובים באופן ברור בהסכם. במקום אחר בפרוטוקול הדיון, אומר נשיא הקבוצה "**אני לא אמרתי שלא מגיע**" וחוזר על כך שוב, אולם כאשר הוא נשאל מה הוא חושב שמגיע, תשובתו – "**משהו מידתי**". כאשר מנסה ב"כ השחקן להבין למה מתכוון העד, חוזר הוא כמנטרה פעמיים נוספות וברצף, במענה לשאלות שונות, על צמד המלים "**משהו מידתי**". סתם העד ולא פירש. גם כשנשאל הוא, במקום אחר בפרוטוקול, באופן מפורש מה היו הסכומים שסוכמו, חזר הוא ושנה "**מידתיים, שונים מזה**". ב"כ השחקן לא הרפה והעד הוסיף והשיב לשאלות החוזרות ונשנות שהופנו אליו: "**בטח לא גם וגם וגם**", "**אני לא**

זוכר כרגע להגיד לך מה", "אני לא זוכר גם וגם וגם ואני גם לא זוכר מה היה הסכום. איך אמר ששון? עברו שנתיים, אני באמת לא זוכר מה הסכום".

11. ובכן, בתשובות נשיא הקבוצה גלומים שני אלמנטים – האחד, סכומי המענקים היו אחרים, שונים, "מידתיים", אף שלא היה ביכולתו לומר מה היו הסכומים שסוכמו אך טען כי הם היו שונים מאלה הרשומים בהסכם. האחר, כי לא היה זה בכוונת הצדדים לתשלום שלוש המענקים – זה בגין ההעפלה לחצי הגמר, זה בגין ההעפלה לגמר וזה בגין הזכייה בגביע – באופן מצטבר, כי אם מענק בגין אחד מן השלבים הללו, מן הסתם זה שהיה מובטח בגין הזכייה בגביע הטוטו, הוא השלב האחרון אותו עלה בידי הקבוצה להשיג במסגרת מפעל גביע הטוטו (כפי שנטען מלכתחילה, באופן חלופי, על ידי הקבוצה בכתב הגנתה).

12. בהעדר גרסה נגדית ברורה ומכומתת, ברי שאין לקבל אמירה בעלמא ואין להתייחס ל"משהו מידתי" שאינו מוגדר כלל ועיקר. חוסר יכולתו של נשיא הקבוצה, על אף מספר הזדמנויות שניתנו לו לצורך זאת, לספק תשובה קונקרטית-ספציפית לסכומים להם הוא טוען בשם הקבוצה – פועלת לרעת הקבוצה. משאלה הם פני הדברים, נותרו בעינם סכומי המענקים כפי שהינם רשומים בהסכם. הרכיב הראשון מבין שני האלמנטים דלעיל נדחה, איפא. נותר לדין הרכיב השני. כאן הדברים הינם פחות פשוטים וברורים לעין כל, שכן שומה עלינו להתחקות אחר כוונת הצדדים בקבעם את חבות התשלום של המענק או של המענקים. ניתן למצוא היגיון גם באפשרות האחת (שלושת המענקים יחדיו) וגם בזו האחרת (המענק בגין הזכייה בגביע הטוטו בלבד). הכרעה בין שתי החלופות הללו תהא תלויה בתוצאת הפרשנות של הוראות ההסכם, בכל הקשור לכוונת הצדדים שעה שקבעו בגדר ההסכם את שקבעו ביחס למענקים. את כוונת הצדדים ניתן לעתים ללמוד מתוך הוראות המסמך גופו והפעלת כלים פרשניים ביחס אליהן על פי ההיגיון הבריאי והניסיון המצטבר ולעתים ניתן להגיע לכך בהיעזר בראיות החיצוניות למסמך עצמו.

13. למען האמת, קשה להתחקות אחר חקר דעתו של לפחות אחד מן הצדדים להסכם, הוא הקבוצה, שעה שנשיא הקבוצה טוען כי האמור בהסכם בעניין המענקים הוכנס שלא בידיעת קברניטי הקבוצה שחתמו על ההסכם. אם לא ידעו הם על כך, בעת חתימת ההסכם, כטענת נשיא הקבוצה, מסתמא לא ניתן לייחס להם כוונה כלשהי לעניין זה, לא לעניין סכומי המענקים ולא לעניין תשלום מצטבר שלהם. מאידך, השחקן ואבי השחקן העידו, כי כוונת הצדדים הייתה הן לתשלום המענקים בסכומים שבאו לידי ביטוי בהסכם והן לתשלום כל המענקים הללו, במצטבר. לכאורה, במקרה מעין זה נוטה כף המאזניים באופן ברור לטובת השחקן. יחד עם זאת, ככל שניתן הדבר, אין להסתפק בכך.

14. כאמור, ביחס לסוגיה הראשונה (סכומי המענקים) לא יכולה, לשיטתי, בנסיבות מקרה זה להיות מחלוקת. הסכומים הרשומים בהסכם שנחתם על ידי הצדדים הם אלה המחייבים את שניהם. עדיין ניצבת השאלה השנייה (תשלום מצטבר של שלושתם או

תשלום של אחד מהם בלבד) על מכונה. ההסכם שותק בנקודה זו ואינו מפרש עניין זה, לא לכאן ולא לשם.

15. יחד עם זאת, ניתן ללמוד דבר מה מהוראות אחרות המצויות בהסכם, אלו המתייחסות למענקים אחרים. נוסף למענקים נושא הדיון בתיק זה, מכיל ההסכם בחובו אף שני מענקים נוספים: "מענק אליפות (עליית ליגה מקומות 1-2) – 56,600 ₪" (להלן: "מענק האליפות") ו"מענק מיקום מקומות 3-4 – 28,300 ₪" (להלן: "מענק המיקום"). הדעת נותנת, מקריאת ההסכם גרידא ומבלי להיזקק לעדויות או לראיות חיצוניות, כי בכל הקשור למענק האליפות ולמענק המיקום סביר להניח, שלא הייתה כוונה לשלם את שני המענקים הללו גם יחד. ההיגיון (של הבורר היושב לדין בתיק זה, לפחות) מורה, כי מן הסתם הייתה כוונה לשלם מענק בתום משחקי הליגה של אותה עונה, בהתאם למיקום בו תהא הקבוצה באותו מועד. תהא הקבוצה אותה עת במקום הראשון או השני בטבלת הליגה – ישולם מענק האליפות; תמצא היא את מקומה במקום השלישי או הרביעי בטבלה – ישולם מענק המיקום. המדובר, לטעמי, בשתי חלופות לסיטואציה אחת ולא בשתי סיטואציות המצטברות זו לזו. שהרי ממה נפשך, נניח שהקבוצה הייתה מצויה במקום הראשון או השני בשלב כלשהו במהלך עונת המשחקים, ולאחר מכן ירדה היא למקום נמוך יותר כך שבסיומה של העונה מצאה עצמה מחוץ למקומות הללו, הראשון או השני, בטבלת הליגה. האם ניתן יהיה, במצב דברים שכזה, לטעון כי לשחקן מגיע תשלום מענק האליפות בשל כך שהקבוצה הייתה בנקודת זמן כלשהי במקום הראשון או השני, ובשל כך בלבד? ואם במהלך העונה הייתה הקבוצה מספר פעמים במקום הראשון או השני, האם בשל כך ישולמו מספר מענקים? דומני, כי כל בר דעת ישיב בשלילה על שאלות אלו. גזירה שווה יש לגזור גם ביחס למענק המיקום, מקומות 3-4 בטבלת הליגה.

16. באותה מידה, לטעמי, אין מקום לשלם מענק מיקום בגין מקום 3-4, בו תהיה הקבוצה בנקודת זמן מסוימת במהלך הדרך, טרם סיום עונת המשחקים, ובנוסף לכך מענק אליפות אם לאחר מכך ובסיום הדרך, עם תום העונה, תהיה הקבוצה במקום 1-2. גם מלשון ההסכם עולה באופן ברור, בעצם השימוש במטבעות הלשון "מענק אליפות ו"עליית ליגה", כי המדובר בסטטוס הקבוצה במועד אחד ויחיד – עם סיום משחקי עונת המשחקים (למעט מקרה בו התוצאה הסופית של מיקום הקבוצה ידועה כבר קודם לסיום העונה ואין בשאר תוצאות משחקי הליגה שיוותרו עד לתום העונה כדי להשפיע על כך או לשנות זאת). באותו מועד, תהיה הקבוצה, באחד מן המקומות 1-4, יהא השחקן זכאי לקבל מענק אחד בלבד, על פי המיקום בטבלה. תהיה הקבוצה באחד מן המקומות 1-2 – יהא השחקן זכאי לקבל את מענק האליפות. תהיה הקבוצה באחד מן המקומות 3-4 – יהא השחקן זכאי לקבל את מענק המיקום.

17. בכך אמרתי את הכמעט מובן מאליו. הארכת מעט בניתוח זה, בשל כך שלדעתי יכולה להיות השלכה בין רצון וכוונת הצדדים ביחס למענק אליפות/מיקום על רצונם וכוונתם ביחס למענק/י גביע הטוטו. אציין גם, בהקשר זה, כי ב"כ התובע תקף בסיכומיו את הקבוצה, אשר מנסה, לדעתו, ליצור באופן מלאכותי אבחנה בין כלל המענקים האחרים לבין מענקי גביע הטוטו, וזאת ללא שום עיגון או הצדקה.

18. אציין שני אלמנטים נוספים המבצבצים ועולים מתוך ההסכם, בכל הקשור למענקים השונים המצויים בו, אשר תומכים בסברה, כי המדובר במענקים חלופיים ולא

במענקים מצטברים. האחד, דירוג מקום הסעיפים בטבלת תשלומי השכר שבהסכם העוסקים במענקים הללו. תחילה בא מענק האליפות ורק לאחריו בא מענק המיקום. תחילה בא מענק הזכייה בגביע הטוטו, אחריו בא מענק העלייה לגמר גביע הטוטו ולבסוף בא מענק העלייה לחצי גמר גביע הטוטו. השני, סכומי המענקים. סכומים אלה הולכים וגדלים ככל שההישג גבוה יותר. סכום מענק האליפות הינו כפול מסכום מענק המיקום. סכום מענק העלייה לגמר גביע הטוטו גבוה מסכום מענק העלייה לחצי הגמר וסכום מענק הזכייה בגביע הינו כפול מסכום מענק העלייה לגמר.

19. יש, איפא, היגיון בסברה, כי מיקום סעיפי המענקים וסכומיהם באים ללמד על כך שמדובר בתשלומים שאינם מצטברים. "לא גם וגם וגם", כלשון נשיא הקבוצה. תחילה בא המענק של ההישג הגבוה יותר, שהוא גם בסכום הגבוה משמעותית מהסכומי המענקים שקדמו לו, ורק לאחריו בא/ים סכומי המענק האחר/ים, החלופי/ים, למקרה שהקבוצה לא תגיע להישג הגבוה יותר. השוני בסכומי המענקים, ההולכים וגדלים משמעותית בגין כל שלב מתקדם יותר (לרוב, כאמור, כפול זה מזה), מורה אף הוא על כך שהסכום הגבוה של השלב המתקדם כולל בחובו אף את הסכום הנמוך יותר של השלב הקודם לו.

20. עוד אציין, לעניין סוגיה פרשנית זו, כי אין מחלוקת על כך שהשחקן או מי מטעמו הוא זה אשר רשם בהסכם את המענקים ואת סכומיהם. במקרה של ספק בפירוש מסמך, פועל הספק לרעת מנסחו. אם סבר השחקן, בניגוד לשורת ההיגיון כפי שתוארה לעיל, כי על המענקים להיות משולמים במצטבר, היה עליו לציין ולרשום זאת ברחל בתך הקטנה. הדבר לא נעשה על ידיו ומשכך עומד הדבר לחובתו.

21. אולם, כאמור, בכך לא סגי. לא אשלים את מלאכתי אם לא אנסה לרדת לאומד דעתם של הצדדים. לשם כך, ניתן לפנות אל ראיות חיצוניות, אם וככל שקיימות כאלו. כמובן, יש להעדיף ראיות חיצוניות על הלך הרוחות של הצדדים בזמן אמת, בעת חתימת ההסכם, אך לא מן הנמנע להיעזר, במקרה הצורך ובהינתן הדבר, בראיות חיצוניות על אשר ארע ביניהם עוד טרם חתימת ההסכם, במהלך המו"מ ביניהם לקראת חתימתו או על אשר ארע ביניהם גם לאחר חתימת ההסכם.

22. טרם אעבור לעניין זה, אסיר מהפרק עניין אחר הקשור בעקיפין לנושא זה. בתום הבאת ראיות התובעים, לאחר סיום חקירותיהם הנגדיות, ביקש ב"כ הקבוצה להגיש שני מסמכים, אשר לטענתו הגיעו אליו בבוקר יום הדיון – אישורי קבוצות אחרות על כך, שכאשר הן נותנות מענקים לשחקנים, אלה אף פעם אינם מצטברים. באישורים אלה, לדידו של ב"כ הקבוצה, היה כדי ללמד על הפרקטיקה בענף. לא אפשרתי הגשתם של המסמכים הללו ומיד לאחר מכן החל ב"כ התובע לחקור את נשיא הקבוצה בחקירה נגדית. מאחר והחלטתי זו לא נומקה בזמן אמת, ובכדי שלא אמצא חסר, אנמקה עתה.

23. ראשית, באישורים אלה לא היה בכדי ללמד דבר על המוסכם בין השחקן לבין הקבוצה. יתכן ויש קבוצות הנוהגות כך, אך אין באישורים הללו בפני עצמם משום ראיה על כך שגם הקבוצה בעניין דנן נוהגת על פי אמות מידה אלו, ככלל, ואין בהם גם כל ראיה על

כך שהקבוצה נהגה כך כלפי השחקן, בפרט. שנית, אין באישורים אלה די בכדי ללמד על הפרקטיקה הנוהגת בענף. סנונית אחת (ובמקרה זה, שתיים) אינה מביאה את האביב. שלישיית, גם לו היה בהם כדי ללמד על הפרקטיקה בענף, עדיין יכול להיות שהצדדים במקרה הספציפי הנדון פעלו, ביחסים שביניהם, שלא על פי הפרקטיקה הנהוגה בענף. רביעית, אישורים אלה לא ניתנו כתצהירים ועורכיהם לא הובאו לעדות או לחקירה עליהם. זאת, בניגוד להחלטתי בישיבת הבוררות המקדמית, כי הצדדים ומי מטעמם יגישו תצהירים, אליהם יצורפו כל המסמכים והראיות שבדעת הצדדים להסתמך עליהם. בהערת אגב אעיר, שאני מניח כי במאמץ ראוי היה זה ביכולת הקבוצה להשיג אישורים אלה (או להביא תצהירים בנושא זה) גם במועד מוקדם יותר, ולאו דווקא בבוקר יום הדיון. חמישית, הגשת האישורים הללו ב"דקה ה-90", כנהוג לומר בהשאלה מעולם הכדורגל, במועד בו הייתה מסכת הבאת הראיות אמורה להסתיים (ואף זאת לא נעשה בתחילת הדיון, כי אם מיד לאחר סיום חקירת עדי התביעה) עלולה הייתה להביא לפגיעה בזכויות השחקן בניהול תביעתו. להסרת ספק אעיר, כי ככל שהייתי מוצא כי המדובר במסמכים החיוניים לקבוצה לשם ניהול ראוי של הגנתה, וככל שהייתה נחה דעתי להסבר שיינתן מדוע מוגשים הם באיחור ניכר כל כך, יתכן שהייתי שוקל את מתן אישורי להגשתם, בתנאים כאלה או אחרים, והכל בכדי שהאמת תצא לאור. לא כך היו פני הדברים, כמוסבר לעיל.

24. אשוב לעניין הראיות החיצוניות. בהסכם הוסכם בין הצדדים, כי בחלון ההעברות של חודש ינואר תהיה זכות לשחקן לעבור ללא תמורה לקבוצה בחו"ל או בליגת העל. השחקן ביקש לממש זכות זו ולעבור לשחק בקבוצה האחרת. חרף האמור בהסכם לעניין זה, התקיימו חילופי דברים בין הקבוצה לבין השחקן בדבר התנאים בהם ישוחרר השחקן לקבוצה האחרת ובסיומם נחתם ביום 31.1.18 מסמך שכותרתו "גמר חשבון" (להלן: "מסמך השחרור"), בזו הלשון:

"ההסכם.

השחקן יקבל את משכורת ינואר כמו כן 50% ממענק גביע טוטו שכתוב בהסכם השחקן. (כולל חצי מאה מאה ולכייף)

אני [השחקן] ת.ז. 203762109 מאשר כי [הקבוצה] עמדה בכל ההתחייבויות כלפי כל התקופה בה שיחקתי במועדון.
לא תהיה לי כל תביעה כספית נוספת כלפי המועדון או כל נציג מטעמה בכל מוסד שיפוטי. ההסכם האמור מבוטל בזאת והשחקן רשאי להצטרף לכל קבוצה שיחפץ ללא תמורה (100% זכויות כלכליות)
אני מאחל לקבוצה הצלחה."

הערה: מסמך השחרור הינו מודפס, למעט אשר סומן בו לעיל בקו תחתון ובאותיות אלכסוניות, אשר הוסף בו בכתב ידו של השחקן. יצוין, כי קשה היה להבחין בתוספת האות 'י' שבסוף המלה "מענק", אך בעזרת זכויות מגדלת ניתן היה להבחין בה. התוספות האחרות במסמך השחרור נראו באופן ברור.

25. על מסמך השחרור חתמו הן השחקן והן הקבוצה. בסופו של יום, תרתי משמע בנסיבות מקרה זה, לא עבר השחקן לשחק בקבוצה האחרת בשל איחור קל של דקות ספורות בהגשת הטפסים לגורמים הרלבנטיים בהתאחדות לכדורגל, קרי לאחר סגירת חלון

ההעברות, והוא נותר לשחק בשורות הקבוצה עד לתום אותה עונת משחקים, הוא אף מועד תום תקופת ההסכם.

26. השחקן סמך את שתי ידיו על מסמך השחרור, כאינדיקציה ברורה לכך שאכן הסכמת הצדדים הייתה "גם וגם". עמדת הקבוצה, מפי נשיא הקבוצה, ביחס לכך הייתה, גם במקרה זה, כי רק בדיעבד הסתבר לו שמלים אלו הוספו ללא ידיעתו וללא הסכמתו. את דעתי ביחס לטענה מסוג שכזה ורמת ההוכחה הגבוהה הנדרשת לשם הוכחתה הבעתי כבר בפסק זה לעיל, לעניין המענקים שהוספו בהסכם (ללא ידיעת החותמים עליו מטעם הקבוצה, לטענת נשיא הקבוצה). כאשר טענה זו חוזרת ונשנית אף ביחס למסמך אחר ובנקודת זמן אחרת, קשה להתייחס אליה ברצינות, קל וחומר לקבלה. זאת, בנוסף לרושם השלילי שהותירה אצלי עדות נשיא הקבוצה, בכללותה, כאמור לעיל.

27. מסמך השחרור הוא, על פניו, מסמך שובר שוויון. ככל שהיה ספק ביחס לכוונת הצדדים באשר לנאמר בהסכם לעניין תשלום מענקי מפעל גביע הטוטו, בא מסמך השחרור והסיר את הספק. מסמך השחרור הטה באופן ברור את כפות המאזניים לצד חובת הקבוצה ובהתאם לצד זכות השחקן. יחד עם זאת, בחנתי מסמך זה ואת הנסיבות שאפפו את חתימתו בזהירות רבה. סברתי כי מן הראוי לנהוג כך, לא בשל גרסת נשיא הקבוצה לעניין זה, שכאמור לא נתתי בה אמון, כי אם בשל העובדות הבאות, עליהן לא הייתה מחלוקת בין הצדדים: 1. המסמך המקורי, המודפס, היה כמובן נטול התוספות שהוספו בו. 2. השחקן הוא זה אשר הוסיף בו את התוספות, בכתב ידו. 3. השחקן חתם על מסמך השחרור רק לאחר שהכניס בו את התוספות (אעיר לעניין זה, כי לא הוצג בפניי ראיה שתיתן מענה לשאלה אם נעשה הדבר לאחר שהשחקן קיבל לידי את מסמך השחרור כשהוא חתום כבר בידי הקבוצה אם לאו. אין לכך חשיבות רבה, לאור טענת נשיא הקבוצה כי בזמן אמת הקבוצה לא הייתה ערה כלל לתוספות שהוספו במסמך השחרור, אולם נראה שאם הקבוצה חתמה לאחר שהשחקן חתם, כאשר התוספות בכתב יד התנוססו עליו, היה בכך כדי להקשות עוד יותר על טענתה זו של הקבוצה). 4. כל אשר סבב את עניין מסמך השחרור וחתימתו נעשה תחת לחץ ובלוח זמנים קצר, בשעות אחר הצהריים של היום האחרון של חלון ההעברות, בשל הרצון להספיק ולצלוח במועד את חלון ההעברות טרם סגירתו. 5. תוספת האות 'י' למלה "מענק" הייתה צמודה לאות ק' באופן שניתן היה גם שלא להבחין בה במבט ראשון, כי אם רק לאחר בחינה מדוקדקת.

28. השתכנעתי, כי הקבוצה ידעה, ולמצער היה עליה לדעת, בזמן אמת, שמסמך השחרור כולל את התוספות שהוספו בו על ידי השחקן, במיוחד אלו שהיו ברורות לחלוטין ובולטות לעין גם מעיון חטוף במסמך, בשל היותן בכתב יד לצד הנוסח המודפס. השחקן ואבי השחקן העלו בתצהיריהם ובחקירותיהם טענות עובדתיות, אשר הקבוצה לא התמודדה עמן או לא עלה בידיה להפריכן. בין אלו ניתן למנות: 1. מסמך השחרור המודפס הועבר במייל אל השחקן על ידי ■■■, מנכ"ל הקבוצה (להלן: "מנכ"ל הקבוצה"), ולאחר שהשחקן הוסיף בו את התוספות המצויות בו וחתם עליו, השיב הוא אותו לקבוצה באמצעות פקס'. 2. במקביל, התקשר השחקן אל מנכ"ל הקבוצה ועדכן אותו בדבר התוספות שהוספו, במטרה להבהיר כי האמור כולל את כל המענקים הקשורים לגביע הטוטו. 3. מנכ"ל הקבוצה הסכים לכך. 4. משך כל מחצית עונת המשחקים שבאה לאחר מכן, לא העלתה הקבוצה טענה כלשהי בעניין זה. 5. באמצע התקופה, וכחודש וחצי לאחר הזכייה בגביע הטוטו, הפקידה הקבוצה את מסמך

השחרור ברשות לבקרת תקציבים של ההתאחדות לכדורגל (להלן: "הרשות לבקרת תקציבים"), ובו כלולות התוספות שבכתב יד (י"אמר, אגב אורחא, כי השחקן טען שביקש לקבל את מסמך השחרור מהקבוצה, ולאחר שזו טענה כי אינו מצוי בידיה – קיבל אותו, לבקשתו, מהרשות לבקרת תקציבים).

29. בנוסף לאמור לעיל, הסתמכתי גם על עדות נשיא הקבוצה על כך, שהוא היה בלשכת ראש העיר כאשר היה צורך להעביר את מסמך השחרור לרשות לבקרת תקציבים ומשם נתן הוא את אישורו למנכ"ל הקבוצה להעביר את המסמך לרשות האמורה. אמנם נשיא המועדון טען באותה נשימה, כי לא ראה את מסמך השחרור ולא אישר אותו, אולם משעה שנתן הוא את אישורו למנכ"ל הקבוצה להעביר את המסמך האמור לרשות לבקרת תקציבים – נטל גם הוא אחריות, בנוסף לאחריות מנכ"ל הקבוצה, לגבי מסמך זה, על כל הנאמר בו.

30. העברת מסמכים, הכוללים התייחסות לחיובים הכספיים שקבוצה נוטלת על עצמה, לידי הרשות לבקרת תקציבים אינה עניין טכני גרידא. יש לכך משמעות אופרטיבית – גובה הבטוחות הנדרשות מקבוצה כלשהי על ידי הרשות האמורה נקבע, בין היתר, על סמך כלל ההסכמים וכתבי ההתחייבות של אותה קבוצה והמשמעות הכספית הכוללת הנובעת מאלה והמוטלת על כתפי הקבוצה. לצורך עניין זה, יש משמעות לא קטנה אם בעת קביעת גובה הבטוחות שיידרשו מהקבוצה – באספקלריה הצרה של המענקים, נושא המחלוקת בתיק זה – יילקח בחשבון מענק אחד בלבד או יילקחו בחשבון שלושה מענקים גם יחד. מן הסתם, הקבוצה והעומד בראשה, נשיא הקבוצה, היה אמור להיות ער לכך הן מלכתחילה והן בעת דרישת הבטוחות על ידי הרשות האמורה. ויודגש, למסמך מסוג מסמך השחרור יש השלכה החורגת מעבר למסגרת היחסים הביטורלית שבין הקבוצה לבין השחקן. למסמך שכזה יש השפעה ישירה לעניין היחסים שבין הקבוצה לבין הרשות לבקרת תקציבים. משבחר נשיא הקבוצה להורות על העברת מסמך השחרור לידי הרשות האמורה, מסמך אשר לטענתו הוא לא ראה אותו ואין הוא יודע כלל מה כתוב בו, אין לו להלין אלא על עצמו. מסמך זה מהווה מעין הצהרת הקבוצה לרשות לבקרת תקציבים בדבר מחויבותיה כלפי השחקן ביחס לאמור וכלול בו, ושומה עליה לעמוד מאחורי הצהרה זו. אין הדבר מעלה או מוריד אם הצהרה שכזו הועברה לרשות על ידי הקבוצה כלאחר יד, ללא עיון בה, אם אכן כך נעשה בהוראת נשיאה. כך, גם אם נעשה הדבר ברשלנות, חוסר אכפתיות, פזיזות או עצימת עיניים.

31. זאת ועוד, לא למותר הוא להוסיף, כי נשיא הקבוצה היה ער להשלכות העלולות להיות לקבוצה בסיטואציה מעין זו. בתצהירו שלו נאמר, כי במו"מ שהתנהל עם השחקן ואבי השחקן לקראת חתימת מסמך השחרור הטרידה אותו המחשבה שבהסכם, אשר היה מצוי כבר בידי הרשות לבקרת תקציבים וקיבל את אישורה, מופיעים מענקי גביע הטוטו ויקשה עליו, לדבריו, להוכיח כי רומה על ידי אבי השחקן. אם כן, בסמוך לפני חתימת מסמך השחרור נטרדה מחשבתו של נשיא הקבוצה בגין מעשה מרמה שנעשה כלפיו בעת חתימת ההסכם, היעלה על הדעת כי בעת חתימת מסמך השחרור וטרם העברתו לידי הרשות לבקרת תקציבים אין הוא בוחן בשבע עיניים את המסמך הנוסף שנחתם על ידי הצדדים, שמא רומה שנית אף בו? גרסת נשיא המועדון הייתה תמוהה מלכתחילה ותמיהה זו התעצמה והלכה ככל שהתפתחה והתקדמה העלילה.

32. יתירה מכך. עצם העובדה, שהעדות היחידה שהובאה מטעם הקבוצה הייתה של נשיא הקבוצה, ואין בלתי, ובמיוחד עצם העובדה שמנכ"ל הקבוצה לא הובא למתן עדות שתסתור או תנסה להפריך את גרסת השחקן (אשר באה לידי ביטוי ברור בתצהיריו, שהוגשו והועברו לקבוצה טרם הגשת תצהיריה שלה), אומרות דרשני. כפי שהיה הדבר נכון לעניין עדויות הקבוצה בדבר נסיבות חתימת ההסכם, כך נכון הדבר לעניין עדויותיה בדבר נסיבות חתימת מסמך השחרור. הימנעות הקבוצה מהבאת עד חשוב, אולי אפילו חיוני מטעמה, מובילה להסקת המסקנה, כי הבאתו לעדות ככל הנראה לא הייתה מסייעת לה, ואולי אף ההיפך מכך הוא הנכון.

33. סיכומו של דבר בסוגיה זו – אני קובע, כי הוסכם בין הקבוצה לבין השחקן, בין במפורש ובין מכללא, על תשלום שלושה מענקים בגין מפעל גביע הטוטו וכן כי חבות תשלום מענקים אלה הינה במצטבר. בשים לב לכך, שהקבוצה העפילה למשחק חצי גמר הגביע, העפילה למשחק גמר הגביע וזכתה בגביע – השחקן זכאי לקבל מהקבוצה את כל ומלוא התשלומים הללו, בסך כולל של 103,770 ₪ ברוטו.

34. בסיכומיו טען ב"כ הקבוצה, כי השחקן לא הודיע על ביטול מסמך השחרור, ולפיכך מסמך זה עומד בעינו ועל פי הוראותיו מושתק השחקן מלטעון כל טענה כספית נגד הקבוצה. איני מקבל טענה זו. אומר על כך בקצרה: ראשית, הורתו ולידתו של מסמך השחרור היו בשל צורך מסוים שהיה נכון בשעתו, ביום עריכתו וחתימתו – והוא, מעבר השחקן לשחק בקבוצה האחרת. משצורך זה עבר מן העולם, ניטל מאליו בסיס הרציונל לקיומו (ה-*raison d'être*) והוא הפך לבלתי אקטואלי, ומשכך אין עוד מקום והצדקה להמשך החלתו על הצדדים. שנית, כך הצדדים עצמם ראו את העניין ובהתנהגותם נטשו הם, שניהם, את הנאמר בו ובפועל לא נהגו על פיו. השחקן המשיך לשחק בקבוצה גם לאחר חודש ינואר, הקבוצה המשיכה לשלם לשחקן את שכרו עד לתום עונת המשחקים, הקבוצה לא שילמה לשחקן מחצית מסכום המענקים שהתחייבה לשלם במסגרת מסמך השחרור. למעשה, מסמך זה בוטל בהסכמה על דרך ההתנהגות, הן זו של הקבוצה והן זו של השחקן. שלישית, כותרת המסמך "גמר חשבון" מדברת בעד עצמה. ברור, שלא נעשה אותה עת כל גמר חשבון בין הצדדים, שכן כאמור הקבוצה המשיכה להעסיק את השחקן גם לאחר חתימת אותו מסמך ולשלם לו תשלומים כאלה ואחרים. רביעית, לשון מסמך השחרור מורה על כך. המלה הראשונה בו "ההסכם" המופיעה בשורה הראשונה שבגוף המסמך, לאחר כותרתו, עומדת לבדה ובפני עצמה ונראית, על פניו, תלושה מכל הקשר. יתכן, שמלה זו "קפצה" בהדפסה מתוך כותרת המסמך, אשר הייתה אמורה להיות "גמר חשבון ההסכם". מכל מקום, במסמך השחרור נקבע כי "ההסכם האמור מבוטל בזאת", כאשר הכוונה היא כמובן להסכם ההעסקה המקורי שנעשה בין הצדדים, והרי הצדדים המשיכו לנהוג על פי ההסכם ולקיים את הוראותיו (למעט אלו, שהשחקן טוען כי הופרו בידי הקבוצה) ולא הועלתה כל טענה בדבר ביטולו או בטלותו של ההסכם.

35. על מנת שלא אמצא חסר אציין גם, כי הצדדים הקדישו בחקירותיהם ובטיעוניהם לא מעט מאמצים בנושא מסמך עקרונות שנעשה בעקבות הפגישה שקוימה בין הצדדים, בנוכחות המייצג (להלן: "**מסמך העקרונות**"). זאת, בעיקר כאינדיקציה לגבי השאלה אם הייתה הסכמה בין הצדדים לנושא תשלום מענקים בקשר למפעל גביע הטוטו,

נושא שלא בא לידי ביטוי במסמך העקרונות. לא מצאתי לנכון להתייחס בפסק זה למסמך האמור, במיוחד לאור העובדה כי קבעתי, כממצא עובדתי, שאכן הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין המענקים האמורים.

36. עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר ואוסיף על כך מספר מלים. המדובר במסמך שמטרתו הייתה להכיל נושאים שונים ששובנו וסוכמו בין הצדדים בפגישה מקדימה שנערכה ביניהם במסגרת מו"מ לקראת חתימת ההסכם. מסמך זה אינו חתום בידי הצדדים, השחקן העלה טענות כלפיו ביחס לאשר לא נכלל בו ומכל מקום הוא חסר חשיבות בעיניי, וזאת בעיקר משתי הסיבות הבאות: האחת, משנחתם ההסכם, מגלם הוא בחובו את כל שהוסכם בין הצדדים, לאחר ניהול המו"מ ביניהם לקראת חתימתו, בין אם הנאמר במו"מ האמור או באיזה משלביו מוצא את ביטויו במסמך שבכתב ובין אם לאו. השנייה, מסמך זה לא הוגש לאישור הרשות לבקרת תקציבים, ועל פי הוראות תקנון הרשות לבקרת תקציבים וההוראות המצויות בהסכם עליו חתמו הצדדים – נוסח הסכם סטנדרטי, המוכתב להם והוראותיו הינן קוגנטיות – כל הסכם שלא הוגש לרשות האמורה ולא קיבל את אישורה יהיה בטל ומבוטל, חסר תוקף ונפקות ולא ינהגו על פיו.

37. נוסף לתביעת השחקן בעניין המענקים, כללה תביעתו עילות תביעה נוספות, בגין הפרת זכויות, לטענתו, הנובעות מקיום יחסי עובד-מעביד בין הצדדים: הפרת חובת השימוע, אי העברת כספי הפרשות סוציאליות, פדיון ימי חופשה ולבסוף גם פיצוי בגין נזק לא ממוני. כאמור, במהלך ניהול תיק זה השלימה הקבוצה והעבירה את כספי ההפקדות הסוציאליות, כך שהתייתר הצורך להכרעה בנושא זה. אעבור לעילות התביעה האחרות. אדון באלו בקצירת האומר בלבד, משום שלדעתי המצב המשפטי בעניין הינו ברור למדי.

38. עוד קודם לכן אוסיף, כי משום מה טרחו שני הצדדים להעלות בסיכומיהם דברים לעניין סמכות המוסד לבוררות וגיטור של ההתאחדות לכדורגל בישראל לדון בעילה זו או אחרת הנובעת מקיום יחסי העבודה בין הצדדים. אין בדעתי לעסוק בכך, לאחר שב"כ הקבוצה – אשר העלה טענות אלו במסגרת כתב ההגנה שהוגש מטעמה – ויתר בישיבת הבוררות המקדמית על אותן טענות ואישר בפה מלא את סמכות המוסד האמור והבורר הפועל במסגרתו לדון ולפסוק בכל עילות התביעה המצויות בכתב תביעתו של השחקן. משנושא זה ירד מן הפרק באותה ישיבה ומטבע הדברים לא היה ניסיון להעלותו שוב במהלך ניהול התיק על פי כללי המניעות וההשתק, אין להעלותו שוב בשלב הסיכומים. ב"כ השחקן העלה נושא זה בסיכומיו, באופן מיותר לחלוטין, וב"כ הקבוצה "תפס טרמפ" על כך. אמנם טיעוני שני הצדדים בנושא זה היו בשפה רפה, כמעט מהפה ולחוץ, אך גם לאלה אין צורך להתייחס, לאור הנאמר על ידי לעיל. אוסיף אך ואומר, להסרת ספק, כי לדעתי למוסד לבוררות וגיטור קיימת גם קיימת הסמכות לדון בעילות תביעה אלו ולהכריע בהן. דעה זו אף נתמכת בפסיקות שונות של בתי הדין לעבודה ושל בית המשפט העליון, אולם כאמור אין צורך במקרה דנן להיזקק להן.

39. חובת השימוע – אכן, קיימת חובה ברורה המוטלת על מעביד לקיים הליך שימוע לעובד אשר בדעתו לפטר. זהו הכלל. אולם, כלכל כלל זה גם לכלל זה יש יוצאים מן הכלל. כאשר

נעשה הסכם העסקה לתקופה קצובה, דרך כלל אין זכות קנויה להליך שימוע. יש הבדל מהותי בין מצב בו עובד נקלט לעבודה לתקופה בלתי ידועה מראש ובנקודת זמן מסוימת מוצא הוא עצמו עומד בפני סכנת פיטורין בהודעה מוקדמת של 30 יום (אלא אם הוסכמה תקופה אחרת בין הצדדים), מבחינתו כמעט מהיום למחר, לבין מצב בו נקלט עובד לתקופה קצובה וידועה מראש והוא יודע כבר מתחילת יחסי העבודה בין הצדדים מהו המועד המדויק בו אמורה תקופת העסקתו במקום עבודתו להגיע לקצה. במקרה הראשון, עלול מעשה הפיטורין ליפול על ראש העובד כרעם ביום בהיר. במקרה השני, שני הצדדים, והעובד בכללם, יודעים היטב מראש ומבעוד מועד מתי תופסק עבודת העובד אצל המעסיק (אלא אם, כמובן, יחליטו שני הצדדים להאריך בהסכמה את תקופת העבודה, בין אם לתקופה קצובה מראש ובין אם לתקופה שאינה קצובה וקבועה מראש). הבדל זה יוצר במקביל לו גם הבדל ביחס לחובת קיום הליך השימוע.

40. זאת ועוד. הסכם עבודה לתקופה קצובה מגן דווקא על העובד. בעוד שהסכם עבודה שאינו קצוב בתקופה ניתן להפסקה על ידי המעביד בכל עת, כפוף למתן הודעה מוקדמת ולקיום הליך שימוע, אין הדבר כך ביחס להפסקת העסקתו של עובד אשר נשכר לתקופה קצובה. במקרה האחרון, הפסקת עבודת העובד טרם הגיע התקופה הקצובה לקצה, ואין רבותא אם נעשה הדבר בכפוף להודעה המוקדמת ולשימוע, עלולה להיראות ולהיחשב כהפרת הסכם מצד המעסיק, באופן המקנה לעובד זכות לפיצוי בגין כך. מנגד, אם הפסקת עבודת העובד נעשית במועד תום התקופה הקצובה שנקבעה מראש להעסקתו, אין הדבר מהווה הפרת הסכם מצד המעביד, כי אם רואים את העובד כמי שפוטר, זולת אם הציע לו המעסיק להאריך את תקופת העסקתו והוא סרב לכך, שאז רואים אותו כמי שהתפטר (ראה לעניין זה, סעיף 9 לחוק פיצויי פיטורין התשכ"ג-1963), אולם אין צורך ליתן לו הודעה מוקדמת או לקיים הליך שימוע כלפיו טרם פיטוריו, קרי הפסקת עבודתו, בפועל. זאת, בשל כך שתוקף הסכם שכזה פוקע מאליו בעת הגיע מועד סיומו המוסכם על ידי הצדדים לו והידוע להם מראש, עוד מתחילתו של ההסכם.

41. לית מאן דפליג, כי במקרה דנן – והדבר עולה באופן ברור ומפורש מתוך ההסכם – נקצבה מראש תקופה העסקתו של השחקן אצל הקבוצה. לפיכך, על פניו נופל עניין זה לגדר היוצא מן הכלל, קרי אין מקום להחיל על הקבוצה חובת שימוע לשחקן.

42. אולם, ואף זאת יש לומר, ישנם מקרים בהם יש יוצאים מן הכלל ליוצאים מן הכלל. הפטור מחובת הליך השימוע, בעת היות יחסי הצדדים מושתתים על הסכם העסקה לתקופה קצובה, כפוף למקרים חריגים, שהינם בבחינת היוצאים מן הכלל לפטור האמור, בעיקר בשל ציפייה סבירה של העובד לכך, שהסכם העסקתו יוארך לאחר סיום התקופה הקצובה שנקבעה לו מלכתחילה על ידי הצדדים לו. הכרעה בשאלה אם יש להחיל את החריג לחריג הזה על יחסי העבודה של הצדדים הנדונים הינה, בעיקרה, תלויה נסיבותיו הספציפיות של כל מקרה לגופו. הדבר נעשה, למשל, במקרים בו הועסק עובד לתקופה קצובה, שלאחריה הוא שוב לתקופה קצובה. כך, למשל, ניתן למצוא בפסיקה של בתי הדין לעבודה מקרים בהם היו מספר הארכות שכאלו, כאשר בסיומה של כל תקופה קצובה הוארכה זו מעת לעת שוב ושוב, עד אשר החליט המעביד שלא להאריכה עוד. במקרה כזה קיימת עילה לטענה בדבר הציפייה הסבירה שפיתח עובד כלפי מעסיקו להמשך והארכת תקופת העסקתו גם בסיומה של התקופה

המוארכת האחרונה, כפי שנעשה כלפיו בתקופות ההעסקה שקדמו לה. במקרים כגון דא, הכירו בתי הדין בזכות העובד לקבלת הודעה מוקדמת ולהליך שימוע.

43. במקרה הנדון בפניי, שעה שההסכם נעשה לתקופה קצובה בת 10 חודשים, לעונת המשחקים 2017/18 בלבד, איני רואה מקום לציפיה סבירה מצד השחקן לכך שהקבוצה תאריך את תקופת העסקתו אצלה, ושאל לא יהא ברצונה לעשות כן – חובה עליה לזמנו להליך שימוע שיקוים בפניה. משכך, החריג לכלל חל כאן והחריג לחריג אינו חל. בנסיבות מקרה זה, דעתי מתחזקת גם לאור ההוראה בהסכם המאפשרת לשחקן להשתחרר מההסכם ולעבור בחלון ההעברות של חודש ינואר לשחק בקבוצה אחרת וגם לאור העובדה שאכן השחקן ביקש לנצל זכות זו ולעבור לשחק בקבוצה האחרת.

44. יתירה מכך, לא נטען על ידי השחקן כי חפץ הוא להמשיך לשחק בשורות הקבוצה גם לאחר תום עונת המשחקים הנדונה ואף לא נטען על ידיו כי פנה הוא לשם כך לקבוצה וכי פניו הושבו ריקם על ידיה. בשל היחסים המתוחים, שלא לומר העכורים, שהיו בין הצדדים בסמוך לפני תום עונת המשחקים, על רקע דרישת השחקן לקבל לידיו את המענקים וסירוב הקבוצה לדרישה זו בטענה של מעשה רמייה כלפיה על ידי השחקן או אבי השחקן, העלאת תיזה לפיה היה זה ברצון השחקן להמשיך ולשחק בקבוצה אינה נראית כלל סבירה. מסתמא, ולא הוכח לי אחרת, הסתיימה תקופת העסקתו של השחקן בקבוצה, בתום עונת המשחקים, וכל אחד מהם פנה לו לדרכו. עילת תביעה זו נדחית בזאת.

45. עוד אעיר, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי אל לנו לשכוח שהמדובר בהסכם שמצוי בתחום הספורט בכלל ובתחום הכדורגל בפרט. קיימים הבדלים כאלה ואחרים בין דיני הספורט, כפי שנוהגים לכנותם, לבין דיני העבודה הרגילים. אין בדעתי לערוך במסגרת פסק זה ניתוח מעמיק של הבדלים אלה, שכן אין הדבר נחוץ לצורך הכרעתי בנסיבות תיק זה, אך אסתפק באמירה כללית כי ביחסי עבודה בתחום הספורט, ותחום הכדורגל הוא דוגמא בולטת לכך, קיימים כללים אשר לא בא זכרם בדיני העבודה הרגילים, כגון זכויות כלכליות ופדרטיביות בכרטיס שחקן, הגבלות על אפשרות מעבר שחקן מקבוצה אחת לאחרת ועוד ועוד. בלא מעט מקרים, יהיה זה דווקא האינטרס המובהק והראשוני של השחקן, במיוחד שחקן מקצועני המשחק בקבוצה מקצוענית, כבעניינו, להיות תחת חוזה לתקופה קצובה שעם סיומה יכול הוא לעבור לשחק בכל קבוצה אחרת ולהיות מועסק בידי מעסיק אחר בתחום הספורט. כך גם, לעתים יהיה זה אינטרס הקבוצה – שעה שאין בדעתה או ברצונה לאפשר לשחקן כלשהו להמשיך לשחק בשורותיה, בין בשל יכולותיו המקצועיות, בין בשל התנהגותו, בין בשל אי השתלבותו חברתית או מקצועית בקבוצה ובין מכל סיבה אחרת – לנתק ללא מגבלות מיותרות את הקשר בינה לבין השחקן בתום התקופה בו התחייבה היא להעסיקו אצלה. כאמור, לא ארחיב כאן מעבר לכך.

46. פדיון ימי חופשה – שחקן זכאי לימי חופשה, ככל עובד אחר במשק. ככל שהשחקן, כעובד הקבוצה, לא זכה לקבל את מלוא מכסת ימי החופשה המגיעים לו על פי דין, זכאי הוא לפדיון אותם ימים. חובת ניהול יומן חופשות מוטלת על כתפי המעביד ונטל השכנוע להראות כי העובד קיבל את כל ימי החופשה המגיעים לו, ולחלופין את פדיון

אותם ימי חופשה שלא קיבל, רובץ אף לפתחו. הקבוצה לא רק שלא הרימה את נטל הראיה הרובץ לפתחה בעניין זה, אלא שגרסתה כי השחקן קיבל ימי חופשה אף מעבר למגיע לו נסתרה על פניה בתלושי המשכורת אותם הנפיקה הקבוצה לשחקן. בתלושים אלה, כמחויב על פי דין, מצוין מספר ימי החופשה שלא נוצלו והמגיעים לעובד, השחקן. התלוש הרלבנטי הוא, מובן, התלוש האחרון. תלוש השכר האחרון שהנפיקה הקבוצה לשחקן מורה, כי לשחקן נצברו עד למועד סיום העסקתו בקבוצה 10 ימי חופשה שלא נוצלו. האמור בתלוש השכר מהווה, לכל דבר ועניין, הודאת בעל דין. משלא נוצלו ימי חופשה אלה עד למועד תום ההעסקה, זכאי השחקן לקבל דמי פדיון חופשה חלף אותם ימים שלא נוצלו. תלוש השכר האמור נוקב במשכורת חודשית בסך 22,620 ₪ (חסר מספר אגורות) ברוטו, בגין 20 ימי עבודה בחודש. שווי פדיון ימי החופשה המגיע לשחקן מהקבוצה הינו בגין 10 ימים, היינו מחצית ימי העבודה החודשיים, קרי סך 11,310 ₪.

47. פיצוי בגין נזק לא ממוני – התובע תבע פיצוי בסך 20,000 ₪ בגין התנהלות הקבוצה ויחס פוגעני כלפיו. לא מצאתי מקום לפסוק פיצוי מעין זה. לטעמי, פיצוי מסוג זה, ובמיוחד בסכום הנכבד בו נתבע הוא, יכול שיינתן בנסיבות מיוחדות וקיצוניות המצדיקות זאת. כמובן, הכל בהתאם לנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה. לא מצאתי נסיבות שכאלו בעניין דנן. עילת תביעה זו נדחית אף היא.

48. בשולי הפסק ברצוני לציין, כי למרבה הצער נמנעה הנתבעת מלשלם לבורר את יתרת שכר טרחתו והתובע נאלץ לעשות זאת במקומה, בכדי לאפשר את שחרור הפסק לידי הצדדים. אני רואה זאת בחומרה רבה, ואף הבהרתי זאת לנתבעת, אך ללא הועיל. התובע ישופה להלן במלוא התשלומים ששילם לבורר (לרבות, כמובן, התשלום שעשה עבור הנתבעת ובמקומה), וזאת על אף שחלק מעילות תביעתו נדחו. נוסף לכך, במצוות סעיף 8.8(ט) לתקנון המוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל בישראל, יועבר פסק בוררות זה, בין היתר, אל האגף המשפטי בהתאחדות.

49. לאור כל האמור לעיל, הנני מחייב בזאת את הקבוצה לשלם לשחקן את הסכומים הבאים:

48.1. סך 103,770 ₪ ברוטו (מסכום זה ינוכה כל סכום שחובה על הקבוצה לנכותו במקור על פי כל דין), בגין המענקים, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תום העסקת השחקן בקבוצה, 31.5.18, ועד ליום התשלום בפועל.

48.2. סך 11,310 ₪ ברוטו (מסכום זה ינוכה כל סכום שחובה על הקבוצה לנכותו במקור על פי כל דין), בגין פדיון ימי חופשה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תום העסקת השחקן בקבוצה, 31.5.18, ועד ליום התשלום בפועל.

- 48.3. פיקדון כספי ואגרת המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל, בסך 1,800 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה, 15.7.18, ועד ליום התשלום בפועל.
- 48.4. שכר בורר (לאחר ניכוי סכום הפיקדון ששולם יחד עם תשלום האגרה), בסך 13,500 ₪ בצרוף מע"מ, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק בוררות זה ועד ליום התשלום בפועל.
- 48.5. הוצאות ושכ"ט עו"ד, בסך 8,500 ₪ בצרוף מע"מ, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק בוררות זה ועד ליום התשלום בפועל.
49. החיובים שהוטלו לעיל על הקבוצה ישולמו על ידיה בתוך 30 ימים מיום מתן פסק בוררות זה.

5.6.19

 עו"ד,

בורר